

VỘI LÊ UYÊN PHƯƠNG

Song Thao

Cố tuổi thanh xuân tôi mê đọc sách và có cái thú sưu tập sách. Cho tới năm 1975, sách của tôi đã gần hai ngàn cuốn. Đến năm 1995, tôi trở về thăm nhà, tất sách của tôi đã tiêu tan hết. May mắn chỉ còn một cuốn. Một tập nhạc. Nó còn sống sót được có lẽ chỉ vì lũ cháu con bà chỉ tôi còn thích tập nhạc guitar đàn. Tôi nhìn tập nhạc mà rưng rưng trong lòng. Chẳng phải vì nó tang thương quá lắm. Nhàu nát, quần quoe, nhiều trang đã được bọc lại bằng nhúng miếng băng keo nhúm búi. Nhưng vì nó là một kỷ niệm thân của Lê Uyên Phương tập nhạc tôi. Tập nhạc Yêu Nhau Khi Còn Trẻ do nhà Quãng Hóa xuất bản năm 1970 được Lê Uyên Phương tặng tôi sau: Bọn riêng tập nhạc anh Song Thao, người đã cho tôi được thấy sự cảm thông tuyệt vời của một tâm hồn nghệ sĩ.

Số cảm thông mà Lê Uyên Phương nhạc sĩ là một bài báo tôi viết về anh, bài Một Ngày Với Lê Uyên Phương, đăng trên tạp chí Thời Nay. Không hiểu sao anh rất thích bài báo này. Có lẽ vì tôi đã nhắc sơ sơ về anh một ngày tôi căn nhà nhỏ bé nhưng vô cùng thân thiết và ấm cúng của anh tại Đà Lạt. Nơi đây anh đã trút hết tâm sự về tôi, những nghĩ suy, hoài vọng, khúc khoai, dè tính và ngay cả cuộc sống, bệnh tật. Cũng có lẽ vì tôi đã hứng thú viết ngay trong khung cảnh Đà Lạt. Cảm ơn anh và cảm ơn tôi. Anh ở về Đà Lạt, tôi đang níu Đà Lạt.

Hè 1995, tình cờ tôi gặp lại anh tại phi trường Dorval, Montréal. Tôi ra đón người thân tại Cali về, anh và Lê Uyên theo đoàn nghệ sĩ qua thu hình cho Asia. Đang một nhau, chúng tôi ngó ra nhìn xuống nhau. Anh bật ra tên tôi. Chúng tôi mừng rỡ siết chặt tay nhau. Hơn hai chục năm không thấy nhau chút gì. Chúng tôi về và vàng tách đám đông ra nói chuyện. Anh hỏi khi chúng tôi chỉ một mình về nhau.

"Bà xã đi về anh có phải là người con gái ở Đà Lạt anh viết trong bài báo về mình không vậy?"

Tôi cười gật đầu. Anh thêm.

"Chuyện đẹp nhé!"

Tôi cười gật đầu. Lòng người người gặp không thể. Thực ra tôi đâu còn nhớ đã viết những gì trong bài báo đó đâu. Nhưng anh, anh vẫn nhớ. Chắc là nhớ rất kỹ. Tôi thì chỉ nhớ dám hỏi. Một mũi nào mà hỏi.

Tôi khoe về anh một vài may mắn tìm lại được tập nhạc anh tặng năm xưa và nguyện ý mượn tặng lại anh. Anh gật đầu. Cảm ơn anh thì anh cười, cho tôi mình cái photocopy lại để tôi nhớ là được rồi. Tôi gửi cho anh tập photocopy sau đó. Và chúng tôi nói lại liên lạc. Bằng điện thoại.

Tôi gặp Lê Uyên Phương lần đầu trên chuyến máy bay Air Vietnam từ Saigon lên Đà Lạt vào cuối thập niên 1960. Nhìn thấy anh ngồi một mình trên chiếc ghế trong góc cuối máy bay, tôi biết ngay là anh. Mái tóc đó, bờ râu đó, cặp mắt đó, sao mà lạ mắt đến vậy. Tôi bước xuống ghế ngồi thiếp, làm quen và nguyện ý mượn photocopy về anh. Tôi được gặp anh.

"Anh đi mất mình thôi sao?"

Gật đầu.

"Lê Uyên đâu?"

"Ở Sài Gòn. Bên hát."

"Mất mình? "

"Ồ, mất mình! "

"Hát nhạc của anh? "

"Không, cô ấy hát nhạc khác. "

Lặng im. Tôi thấy xót xa.

"Tôi nghĩ Lê Uyên chắc nên hát nhạc của anh, với anh. "

"Tôi cũng nghĩ vậy. "

"Võ y tui sao anh đố nhõ võ y? "

"Kì m sng y mà! "

Tôi đố c trên mọt anh sò chõ u đõ ng. Cái khó bó cái khôn. Văn nghệ ít khi an bình sóng đôi võ i cái quay quọt cõ a cuõ c sng. Nó phõ i lụi mọt bõ c, chõ u thua. Nhõ ng trong tôi, Lê Uyên và Phõ ng võ n cõ là mọt hình õ nh văn nghệ , thuõ n túy văn nghệ . Hát cho đõ i, cho ngõ õ i. Vui võ y thôi.

Nhõ c cõ a Lê Uyên Phõ ng chõ dành cho Lê Uyên và Phõ ng. Ít ra tôi võ n nghĩ nhõ võ y. Ngõ õ i khác hát nhõ c cõ a Phõ ng, nghe không đã, không phê. Thiõ u cái man dã, thiõ u cái nõ c nõ , thiõ u cái đam mê, thiõ u cái ê chõ . Chõ có Lê Uyên và Phõ ng mõ i đõ nõ ng nàn, đõ thiõ t tha, đõ tõ n hiõ n cho nhõ c cõ a anh. Mõ i lõ n hát, hõ nhõ mọt lõ n sáng tác lõ i. Mõ i lõ n nghe, ngõ õ i nghe nhõ bõ t đõ c cái đam mê mõ i. Mõ c sõ c mà thõ hõ n, mõ c sõ c mà buông lõ ng con tim.

Nghe Lê Uyên và Phõ ng hát, đõ thõ y sõ khõ công cõ a hõ . Buõ i sáng tinh mõ , mọt trõ i chõ a thõ c giõ c, nõ i căn gác rõ ng trên căn nhà cõ a gia đình Lê Uyên trong Chõ Lõ n, tôi đã tõ ng phen thõ y hai ngõ õ i mõ hôi mõ kê nhõ nhõ i luyõ n giõ ng. Hõ võ n cõ lên, hét ra nhõ ng tiõ ng u u dài và cao. Cao đõ n nõ t cuõ ng hõ ng. Cõ n cõ kéo đày gân, mọt đõ gay, ngõ c nhõ trút ra tõ ng vũng hõ i sõ c. Cái giá đõ giõ võ ng chõ đõ ng trong lòng mõ i ngõ õ i.

Trong mọt lõ n đõ n đàm võ i anh, tôi đã đõ c thúc anh thu CD và video đõ giõ lõ i giõ ng hát cõ a hai ngõ õ i. Tôi đã xót xa khi thõ y giõ ng cõ a Phõ ng đã yõ u đi, giãn ra so võ i thõ i trõ . Anh hõ ng khõ i nói võ nhõ ng đõ tính cõ a anh. Phõ i làm trõ c khi quá trõ . Hè 1996, tôi có đõ p qua Cali chõ i, đõ n thoõ i cho anh. Sõ đõ n thoõ i tôi mang theo lõ i là sõ cõ a Lê Uyên. Tôi xõ ng tên. Giõ ng Lê Uyên reo lên.

"Anh đang õ đâu võ y? "

"õ Santa Ana đây. "

"Anh Phương đi dùi Long Beach. Đem cho anh sđ đi n thoi cđ a Phương. Anh rđ anh Phương rđ i tđ i mình rong chđ i mđ t bđ a cho vui nghe! "

Đđ c sđ đi n thoi i xong, Lê Uyên đđ n.

"Nđ u anh thđ y anh Phương đđ answering machine thì anh cđ nói vào máy. Nghe giđ ng anh, anh Phương sđ bđ t liđ n. Anh đđ y đđ nhà nhđ ng bđ n làm viđ c, đđ máy, nghe giđ ng quen mđ i nhđ c phđ n lên nói chuyđ n. Hđ i này anh đđ y bđ n đđ m. "

Tđ i phân vân trđ đ c mđ đ i con sđ trên đđ i n thoi i. Nhđ n ngón tay bđ m thì đđ nhđ ng bđ m rđ i thì chđ c Phương sđ mđ t mđ t ngày làm viđ c quđ báu cđ a anh. Chđ ng nđ n. Đđ anh làm viđ c.

Ít lâu sau, CD Khi Loài Thú Xa Nhau ra đđ i kèm theo nhđ ng hđ a hđ n sđ phát hành tiđ p nhđ ng CD khác. Nhđ ng chđ ng biđ t nhđ ng khó khăn nào chđ ng chđ t mà nhđ ng hđ a hđ n cđ a anh vđ n chđ là nhđ ng hđ a hđ n. Cho tđ i khi quá trđ . Chđ ng thđ nào trđ hđ n đđ đđ c.

Nhđ ng ngày Saigon còn chđ t mê chđ t mđ t vđ i nhđ c Lê Uyên Phương, có nhđ ng đđ m tđ i đđ cùng Lê Uyên và Phương chđ y quanh các phòng trà. Mđ t cây đđ n, hai khđ i đđ m đđ , tđ i đđ nhìn thđ y hđ giđ nhđ p thđ ngđ đ i nghe nhđ thđ nào. Khung cđ nh phòng trà vđ n xô bđ đđ thđ t nhiên gđ n ghđ khi hđ bđ đ c lên bđ c trđ i đđ n. Hàng trđ m hđ i thđ đđ treo lên khi trên sân khđ u Lê Uyên và Phương đđ ng yên chiêm nghiđ m. Hđ nhđ hai tín đđ đđ ngđ ng lên trđ i cao đđ n mình cho nhđ ng đđ i kinh. Kinh tình yêu. Rđ i đđ m đđ cuđ n lên vđ i nhđ ng ngón tay cđ a Phương hđ ng hđ c đđ p vào đđ n.

Vđ y mà nhđ ng ngón tay tài hoa đđ đđ đã buông xuôi.

Song Thao

(Gió Vắn, Gardland, Texas, sđ 3, tháng 8/2000)

